

593 592
355 156
2

กรมตำรวจ

บันทึกคำให้การของผู้ร้องทุกข์ ผู้กล่าวโทษ หรือพยาน

คำให้การของ _____

นายประเสริฐ เพ็ญพรัตน์

เป็น พยาน

สถานีตำรวจนครบาลชนะสงคราม อำเภอ พระนคร จังหวัด กรุงเทพฯ

วันที่ ๕ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

พล.ต.ท. ชุมพล โลหะชาละ รอง อ.ตร.กศ. ผู้กล่าวหา

คดีระหว่าง

อัครวิทย์ อัครวิทย์
นายสุธรรม แสงประทุม กับพวก ผู้ต้องหา

พ.ต.อ. สงวน คลองใจ รอง ผบก.ป.

ต่อหน้า

พ.ต.ท. เสรีพร สินธุเสน รอง ผกก.๖ ป.

พ.ต.ท. จานง ทัพเจริญ รอง ผกก.๖ ป.

บัตรประจำตัวข้าราชการ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
เลขที่ ๔๔/๒๕๑๕ ตำแหน่ง

ประจำแผนก วันออกบัตร

๒๒/ก.ค./๒๕๑๕ บัตรหมกอายู

๒๒/ก.ค./๒๕๒๐

โทร. ๒๒๑๒๕๖๐

สอยสวนที่ กองบัญชาการตำรวจนครบาล

ชื่อ นายประเสริฐ เพ็ญพรัตน์ อายุ ๔๗ ปี

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย ศาสนา พุทธ

อาชีพ (ลงให้ชัดเจนว่าอาชีพชนิดใด ถ้าเป็นข้าราชการ ให้ปรากฏว่าในหรือนอกราชการ
มีเบียดหวัดหรือมีบ้านเช่าหรือมีบ้านญาติ ให้ลงตามประเภท)

รับราชการ

ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่ ๑๒๑๔/๒ หมู่ที่ ๑ ตำบล หิรัญบุรี

ชื่อผู้ใหญ่บ้าน ถนนอิสรภาพ ซอก้านั้น

อำเภอ ธนบุรี จังหวัด กรุงเทพฯ

ชื่อบิดา นายบัน ชื่อมารดา นางเสงี่ยม

เกี่ยวข้องกับอะไรกับคู่กรณี ไม่เกี่ยวข้องกับ สาบานตนแล้ว

ขอให้ด้อยค่าว่า ข่าสาบานตนแล้ว ขอให้การควยความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

ข้ามีภูมิแพ้แพ้แล้วเนคังกล่าวข้างตน ประกอบอาชีพรับราชการ ตำแหน่ง

ประจำแผนกเงิน ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มานานประมาณ ๒๐ ปีเศษ นอกจากจะ

มีหน้าที่ในตำแหน่งประจำแล้ว ยังต้องมีหน้าที่เวรนอนป้องกันอัคคีภัยอยู่ที่ตึกโคมอีกเดือนละ

หนึ่งครั้ง เขาเวรนอนตั้งแต่เวลา ๑๖.๓๐ น. ถึง ๐๘.๓๐ น. ของวันรุ่งขึ้น ข้าเป็นหัวหน้า

เวร มีผู้ช่วยหัวหน้าเวรอยู่รวมควยอีก ๓ คน ทุกคนมีหน้าที่ร่วมกันตรวจยามรักษาการณ์ใน

บริเวณมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าอยู่ปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งของมหาวิทยาลัยฯ หรือไม่

ซึ่งได้แก่พวกยามประจำที่ ๕ ประตุ เขาออกทั้ง ๔ ประตุ นอกเหนือไปจากหน้าที่ดังกล่าว

ผู้ช่วยทั้ง ๓ คนดังกล่าว มีนายณรงค์ เกิกบำรุง, นายสุรินทร์ คำแพร และนายบุญเต็ม

มรพงษ์ ระหว่างปฏิบัติหน้าที่ถ้ามีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นก็จะส่งรายงานให้นายตรวจเวร

593
594

ทราบ นายตรวจเวรนี้ไม่ประจำหมุนเวียนฉับเปลี่ยนกันเรื่อยไป

ระหว่างที่ทำงานอยู่ได้สังเกตเห็น หลังจากเมื่อวันที่ ๑๔ ต.ค.๒๕๖๖ เป็นต้นมา นักศึกษา
ภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้มีการแบ่งกันเป็นพรรคและเป็นกลุ่มทางการเมืองหลายพรรคหลายกลุ่ม
มีทั้งฝ่ายชายฝ่ายขวา พรรคที่เป็นฝ่ายขวาได้แก่พรรคคอม นอกนั้นเป็นฝ่ายชายได้แก่พรรครวมไทย
พรรคพลังธรรม, นอกนั้นจำไม่ได้ ส่วนกลุ่มนั้นที่จำได้ มีกลุ่มอิสาน, กลุ่มทักษิณ, กลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติ,
นอกนั้นจำไม่ได้ กลุ่มต่าง ๆ จึงกล่าวจะเป็นฝ่ายชายฝ่ายขวา ข่าไม่ทราบ ที่ข่าทราบว่าพรรคไหน
เป็นฝ่ายชายนั้น ก็เพราะพรรคเหล่านี้มักจะเข้าไปรวมมีบทบาทสนับสนุนการนัดหยุดงานของพวกกรรมกร
เกี่ยวกับการเรียกร้องสิทธิของชาวนา เกี่ยวกับการแสดงนิทรรศการของจีนแดงในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
และเกี่ยวกับการชุมนุมประท้วงกล่าวอภิปรายโจมตีรัฐบาลเพื่อให้เกิดการคว่ำบาตรไม่สงบ ส่วนพรรคคอม
ซึ่งเป็นฝ่ายขวาก็จะคัดค้านไม่ร่วมมือด้วย ใครเป็นหัวหน้าพรรคหรือกลุ่มคลอกจนใครจะมีตำแหน่งหน้าที่
อย่างไรนั้นข่าไม่ทราบ นอกจากนี้ยังมีองค์การนักศึกษา เรียกชื่อย่อว่า อมธ.ประสานงานกันระหว่างพรรคกับกลุ่ม

เมื่อวันที่ ๒๖ ต.ค.๒๕๖๖ เกือบสิงหาคม ๒๕๖๖ หลังจากที่จอมพลประภาส เดินทางเข้ามา
ในประเทศไทย สังเกตเห็นนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เริ่มมีการจับกลุ่มชุมนุมกันเป็นกลุ่ม
เล็ก ๆ ตามหน้าตึกเรียนวิชาวิศวกรรมเกี่ยวกับการที่รัฐบาลยอมให้จอมพลประภาส กลับเข้ามา และที่
ตึก อมธ. ก็มีการทำกิจกรรมที่ตึก อมธ. นักศึกษาจะทำกิจกรรมอะไรกันที่ตึก อมธ. ข่าไม่เห็น เพราะ
เข้าไปไม่ได้ แต่เข้าใจว่าใครร่วมกันทำไปสเคอร์ พิมพ์ใบปลิวแถลงการณ์ ข่าเคยเห็นมีนักศึกษาไปชวน
เอาไปสเคอร์มาจากที่นั่นรวมทั้งเครื่องขยายเสียงที่ใช้ในการชักชวนให้มารวมชุมนุม และใช้ในการกล่าว
อภิปรายชุมนุมในมหาวิทยาลัยทุกครั้ง ในระยะนั้นภายในมหาวิทยาลัยก็มีการปิดไปสเคอร์ แจกใบปลิว
แถลงการณ์ ทอดานการกลับเข้ามาของจอมพลประภาส รวมทั้งการชุมนุมกล่าวอภิปรายโจมตีรัฐบาล
เกี่ยวกับเรื่องนี้ ใคร เป็นคนกล่าวอภิปรายข่าจำไม่ได้ เพราะมีหลายคนฉับเปลี่ยนกัน และจากนั้น
ก็ปรากฏว่าภายในมหาวิทยาลัยมีการชุมนุมใหญ่ มีนักศึกษารวมกันมาช่วยจำนวนมาก เพื่อจะ
เดินทางออกไปประท้วงที่ท่าเนียมรัฐบาลเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่ได้ถูกฝ่ายต่อต้านและประชาชนซึ่งอยู่ทางคาน
สนามหลวงและทางคานสะพานพระปิ่นเกล้าปิดล้อมไว้ไม่ให้ออก จึงได้มีการขวางระเบิดกันที่หน้าประตู
เข้าคานหอประชุมใหญ่ มีคนคล้าย ๒ คน บาดเจ็บหลายคน พวกนักศึกษาก็ยังคงชุมนุมกันอยู่ต่อไปจนถึงวัน
รุ่งขึ้นก็สลายตัวไป เพราะจอมพลประภาสยอมเดินทางออกนอกประเทศไทย

ต่อมาวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๖ ซึ่งเป็นวันที่จอมพลถนอมเดินทางเข้ามาในประเทศไทย
สังเกตเห็นนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยมีการเคลื่อนไหว และทำกิจกรรมกันเช่นเดียวกับเมื่อครั้งที่
จอมพลประภาสเดินทางเข้ามา มีการชุมนุมกล่าวอภิปรายโจมตีรัฐบาลในทำนองว่า ไม่จริงใจต่อ
ประชาชนยินยอมให้จอมพลถนอมเข้ามา ชักชวนให้รวมกันต่อต้านพระภิกษุถนอมและมีขังกับรัฐบาลค่าเป็น
การ เรื่องนี้โดยเร็วที่สุด ถ้ารัฐบาลไม่จัดการก็จะจัดการกันเอง ปิดไปสเคอร์เกี่ยวกับเรื่องนี้ในที่ต่าง ๆ
และแจกใบปลิวแถลงการณ์ ซึ่งข่าได้เคยอ่านมีข้อความดังที่กล่าวข้างต้นแต่ไม่ได้เก็บไว้ การชุมนุม
กล่าวอภิปรายโจมตีรัฐบาล กับการแจกใบปลิวแถลงการณ์ ได้กระทำกันที่สนามหลวง ข่าจำได้ว่าในวัน
วันที่ ๒๕ ก.ย.๒๕๖๖ ผู้ที่ขึ้นไปกล่าวอภิปรายในวันนั้นมีหลายคน จำชื่อได้ว่า มีนายสุธรรม แสงประทุม
ด้วยคนหนึ่ง นายสุธรรมมาขึ้น ข่าไม่รู้จักมาก่อน เห็นหน้าอีกก็ไม่แน่ใจว่าข่าจะจำได้ นอกนั้นข่าจำชื่อไม่ได้

[Handwritten mark]

[Handwritten signature]

ใบคำให้การ ของนายประเสริฐ เพ็ญสุรัตน์ พยาน แผนที่ ๒

ส่วนภายในมหาวิทยาลัยฯ ระบุว่ามีมีการชุมนุมใหญ่

ต่อมาวันที่ ๔ ต.ค. ๒๕๑๘ เวลาประมาณ ๐๘.๓๐ น. ข้าไ้มาถึงมหาวิทยาลัยฯ เพื่อปฏิบัติ
งานตามปกติ ได้เข้ามาทางประตูทางด้านหน้าพระจันทร์ผ่านลานโพธิ์เพื่อไปยังตึกโคมซึ่งเป็นที่ทำงาน
ขณะที่ผ่านลานโพธิ์ ได้เห็นมีนักศึกษาประมาณครึ่งหญิงและชายนั่งข้างบันทางประมาณไม่เกิน ๑๐๐ คน
ชุมนุมทั้งอภิปรายกันอยู่ และเห็นมีญาติของวีระชนักคนจำไม้ไ้มาหนึ่งออกอาหารอยู่ลานโพธิ์ด้วย ยุ่กล่าว
อภิปรายมีหลายคนไกลล่าวสลับกับคนตรี และการแสดงละคร ข้าไ้ไม่ไ้หยุดฟัง ไม่ทราบว่ามีใครบ้าง
ไ้มีการกล่าวอภิปรายกันอยู่ในที่นั้นจนกระทั่งถึงเวลาประมาณ ๑๒.๐๐ น. ข้าไ้จึงไ้ออกไปรับประทาน
อาหารที่ท่าพระจันทร์ ขณะที่ย่านลานโพธิ์ในตอนนั้นจึงไ้เห็นมี นายพิเชียร อานาจวรประเสริฐ นายถ
อมร. ซึ่งข้าไ้รู้จักและจำไ้ได้ ไ้ขึ้นไปกล่าวในที่นั้นว่า ไ้รัฐบาลดำเนินการโดยรีบความแก่พระลนอม
และเรื่องแฉวนคอกที่ จว. นครปฐม ขอความอย่างอื่นข้าไ้จำไม้ไ้ได้ เพราะข้าไ้เพียงแต่เดินผ่านไปไ้ยืน
เท่านั้น กล่าวอภิปรายที่ว่ามีไ้เรื่องขยายเสียงด้วย เครื่องขยายเสียงดังกล่าวเป็นของใคร
และใครเป็นผู้จักข้าไ้ทราบ เขาไ้จวาทุ่ครั้งที่มีการประชุมนี้ เป็นหน้าทีของ อมร. เป็นผู้จัก

ตอนที่ข้าไ้ผ่านลานโพธิ์ดังกล่าวนี้ นอกจากจะมีการกล่าวอภิปรายแล้วยังเห็นมีการ
แสดงการแฉวนคอกความไปด้วย ผู้ที่แสดง เป็นผู้ที่ถูกแฉวนคอกแต่งกายด้วยชุดมีกัศิหารบดฆวน (๗) ได้แฉวนแล้ว
ที่ใบหน้ามีกรวมแต่งเป็นรอยเหมือนถูกท้าวร้าย หน้าของผู้ที่ถูกแฉวนคอกนั้นจะคล้ายสมเด็จพระบรมโสภา
ธิราชหรือไม ไ้ไ้เห็นถึงแก่แต่ไ้ไม่ไ้รู้ลึลสะกดคาในลอนนั้น แต่ในวันรุ่งขึ้นเห็นภาพในหนังสือพิมพ์
ดาวสยาม รู้สึกแปลกใจว่าทำไมภาพจึงเหมือนพระบรมโอรสาธิราชมาก เมื่อข้าไ้กลับมาจากรับประทาน
อาหารชานั้นเป็นเวลาประมาณ ๑๓.๐๐ น. ก็ยังเห็นที่ลานโพธิ์ยังมีการชุมนุมกันอยู่ และเห็น คร. ป่วยา
ลงไปห้ามไมไ้ชุมนุมกัน จากนั้นนักศึกษาไ้โคสลายตัวไป และไปชุมนุมคอกที่สนามหลวง ส่วนญาติของ
วีระชนักออกอาหารก็ยังคงอยู่ลานโพธิ์ตามเดิม

ในวันนั้น (๔ ต.ค. ๒๕๑๘) หลังจากเล็งดูความปกติแล้วข้าไ้จากเจ้าโวรนอนคอก ข้าไ้
เป็นหัวหน้าเวร และมีผู้ช่วยเวรอีก ๓ คนดังกล่าวแฉวนข้างคน ระหว่างที่อยู่เวรเวลาประมาณทุ่มเศษ
ไ้มียามรักษาการณ์ที่ทุ่งศรีสุราษฎร์ประจำประตูคานหอประชุมใหญ่คนหนึ่งจ้วชื่อไม้ไ้ได้ ไ้มารายงาน
ให้ข้าไ้ทราบว่า พวกชุมนุมที่สนามหลวงไ้พากันไ้โยกย้ายที่ล่องลอกกันจ้วที่ประตูคานหอประชุมใหญ่
ออก เปิดประตูแล้วพากันเข้ามาชุมนุมกันที่ลานโพธิ์ในมหาวิทยาลัยฯ ตอน ยามไม้ไ้บอกวาใคร เป็นคนจัก
เพราะไ้ไ้เข้ามาจักเป็นร้านวนมาก ไม่รู้ว่าใคร เป็นใคร และบางคนที่รับเข้ามาก็มี เมื่อข้าไ้ทราบแล้ว
ก็มองดูทางหน้าต่าง เห็นมีคนทั้งหญิงและชายกำลัง เข้ามาชุมนุมกันที่ลานโพธิ์ประมาณ ๑๐,๐๐๐ คน
ข้าไ้ไม้ไ้ลงมาดู ขณะนั้นเป็นเวลาประมาณ ๒๐.๐๐ น. ข้าไ้ไ้อยู่เวรที่ตึกโคมจนกระทั่งเวลา
ประมาณ ๒๑.๐๐ น. จึงไ้ไปตรวจดูยามอยู่กับครบถ้วน เหตุการณ์ระยะนั้นไม่มีอะไร จึงกลับมานอนที่
ตึกโคมจนถึงเวลา ๐๔.๓๐ น. ของวันที่ ๕ ต.ค. ๒๕๑๘ ส่วนที่ลานโพธิ์ยังมีการชุมนุมกันอยู่ตามเดิม
ไม่มีเหตุการณ์ร้ายแรงอะไร เมื่อข้าไ้ออกเวรแล้วก็กลับบ้าน และไ้ทราบข่าวจากสถานีวิทยุแห่ง
ประเทศไทยว่า ทางมหาวิทยาลัยฯ สั่งปิดทำงานตั้งแต่วันที่ ๕ ต.ค. ๒๕๑๘ เป็นคนไปโดยไม่มีกำหนด

ข้าจริงไม่ไคมาทำงานในวันที่ ๕ ต.ค.๒๕๖๕

ครั้นต่อมาในวันที่ ๖ ต.ค.๒๕๖๕ เวลาประมาณ ๐๘.๓๐ น.ข้าไคมาที่สนามหลวงโดยตั้งใจจะเข้าไปดูที่ตึกทำงานว่ามีอะไรเสียหายบ้าง เพราะทราบข่าวจากวิทยุยานเกราะตอนกลางคืนว่ามีภารกิจกันภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. แต่ขณะนั้นข้าไปไม่ไค เพราะภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ยังมีการยิงกันอยู่ประปราย ไคยังไม่เห็น เพราะยังอยู่ที่สนามหลวง และก็คอยหมอบหลบเมื่อไคยินเสียงปืน เสียงปืนที่ยิงนั้นเป็นเสียงปืนยิงเร็วและเสียงปืนสั้นสลับกัน บางครั้งก็ไคยินเสียงระเบิดด้วย ขณะที่อยู่สนามหลวงนั้นเห็นคนตามคนจับและคนตายออกมาทางคานหออประชุมใหญ่หลายคนเป็นตำรวจก็มี คนที่ตายนั้นสัง เกตเห็นถูกกระสุนปืนมีประมาณ ๕/๖/ ๕ - ๖ คน ไม่ทราบชื่อ ข้าอยู่ที่ ๖/๖/ ที่นั้นประมาณ ๓ ช.ม.เสียงปืนยังสงบ เห็นตำรวจเข้าไปเคลียร์พื้นที่ข้าจึงตามตำรวจเข้าไป เห็นนักศึกษาจำนวนมากถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมนอนคว่ำหน้าอกเลือดอยู่ที่สนามฟุตบอลเป็นจำนวนมาก ไม่เห็นผู้ถูกจับคนไคมีอาวุธปืน จากนั้นก็ไคเลยไปดูที่ตึกโคมที่ข้าทำงาน เฉพาะที่ห้องทำงานของข้าไม่มีอะไรเสียหาย ส่วนที่อื่นไม่ทราบ หลังจากนั้นข้าก็กลับบ้าน

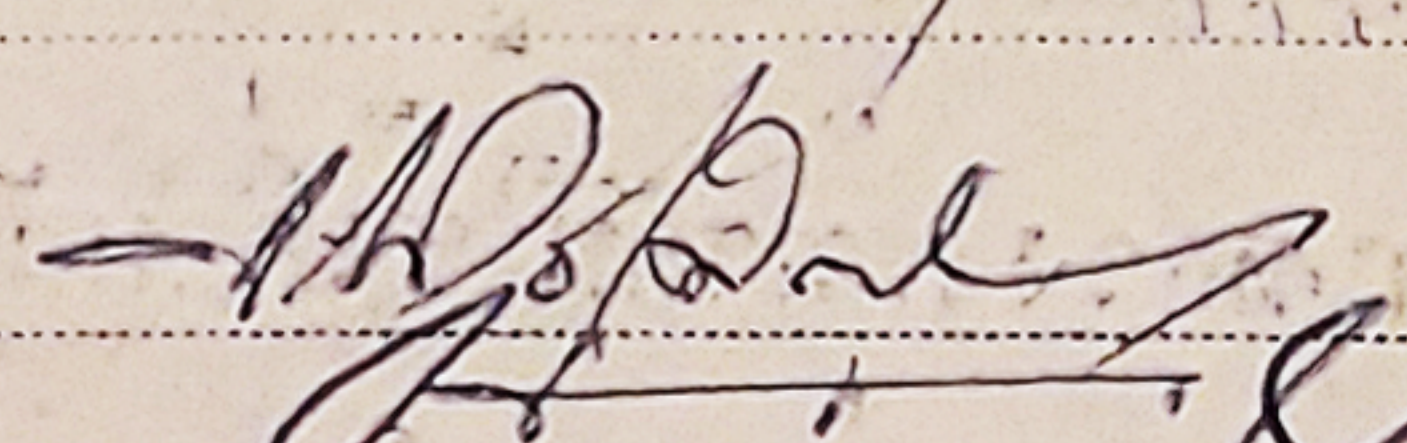
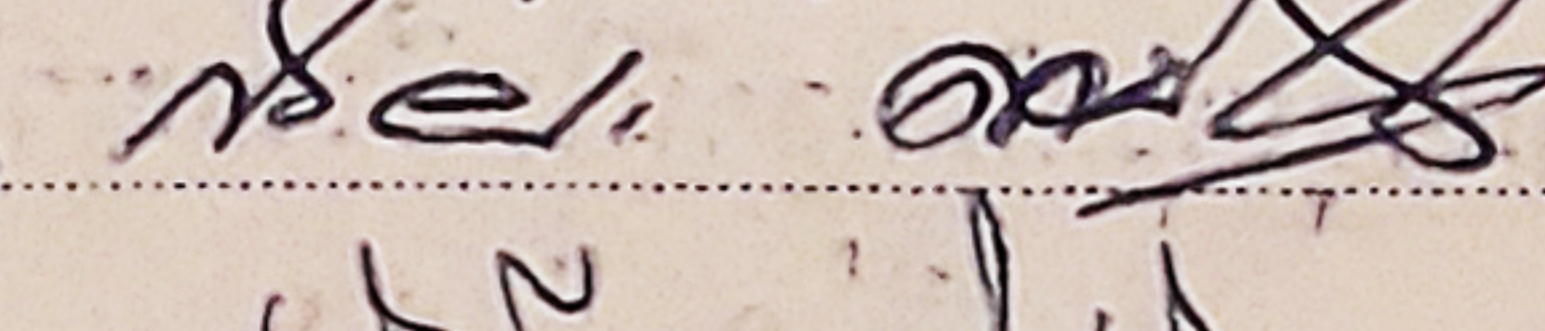
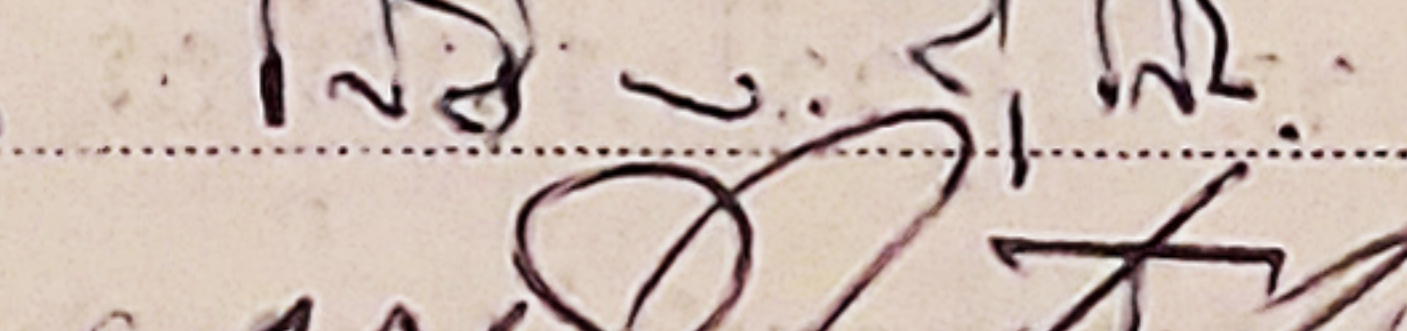
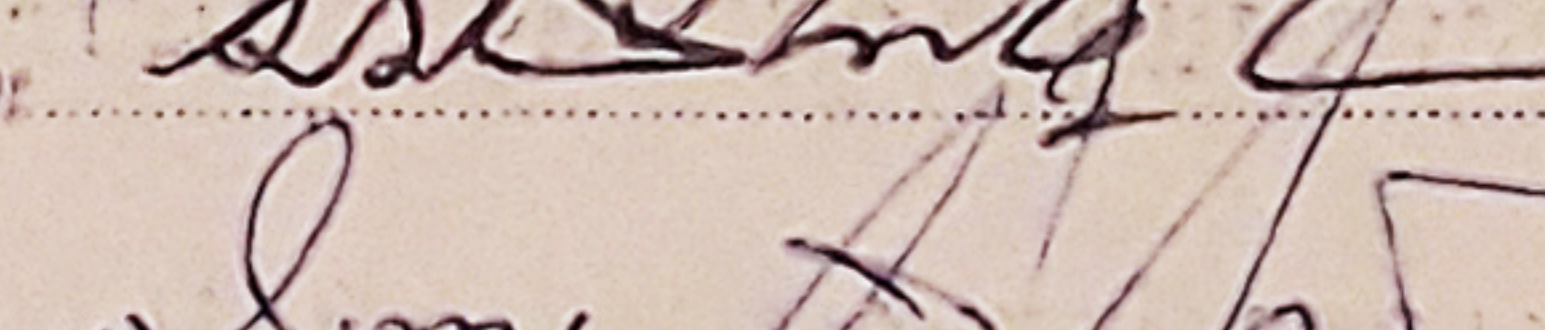
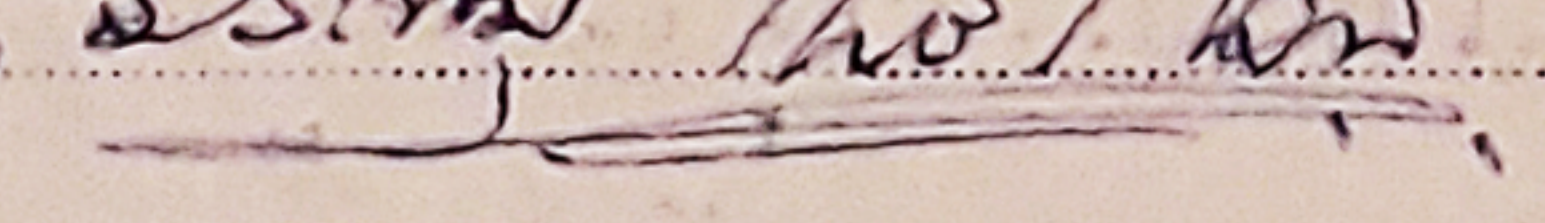
ระหว่างที่ข้าทำงานอยู่นั้นไม่เคยเห็นมีนักศึกษาคนไค หรือผู้ไค นำเอาอาวุธหรือวัตถุระเบิดเข้าไปในมหาวิทยาลัยเลย รวมตลอดถึงวันที่ไคมีการชุมนุมกันดังกล่าข้างตน ก็ไม่เห็นมีไคมีอาวุธ เพราะการเข้าออกในขณะที่มีการชุมนุมนั้น จะมีพวกพวกนักศึกษาซึ่ง เรียกว่าหน่วยรักษาความปลอดภัยภายในมหาวิทยาลัย คอยกักคนตัวผู้ที่จะฉวยเข้าไปในมหาวิทยาลัยไม่ไห้มีอาวุธติดตัวเข้าไป ข้าเองจะเข้าไปทำงานในระยะนี้ก็ถูกคนตัวค้วยเช่นเดียวกัน

ส่วนเรื่องเสบียงอาหารก็ไม่เคยเห็นมีการกักตุนไว้เช่นเดียวกัน นอกจากเวลาที่มีการชุมนุมกันก็จะซื้อไว้สำหรับเลี้ยงผู้มาชุมนุมกัน

นักศึกษาที่มีบทบาทสำคัญที่เกี่ยวกับการเมืองนั้น ข้าไม่รู้จักเลยนอกจากนายพิเชียร อานาจวรประเสริฐ ตามที่ไคการมาแล้วข้างตน

ตลอดจนบรรดาอาจารย์และเจ้าหน้าที่ทั้งหลายในมหาวิทยาลัยว่าไคมีตำแหน่งหน้าที่หรือมีความสำคัญเกี่ยวข้องกับศูนย์นี้ลิตนักศึกษาอย่างไรบ้างข้าไม่ทราบ

นอกจากที่ไคการมาแล้วข้างตน ข้าก็ไคไม่เห็นเหตุการณ์อะไรอีก เป็นความจริง อานให้ฟังแล้ว รับว่าถูกคอง.

- ลงชื่อ พยาน
- ลงชื่อ พ.ศ.อ. สอบสวน
- ลงชื่อ พ.ศ.ท. สอบสวน
- ลงชื่อ พ.ศ.ท. สอบสวน
- ลงชื่อ จ.ส.ต. พิมพ์ อาน.